

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 248/2022
24.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Радивојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 260/20 од 16.07.2021. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 181/21 од 16.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Радивојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 260/20 од 16.07.2021. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 181/21 од 16.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 260/20 од 16.07.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци, коју ће издржати по правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара, која ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора и за коју је одређено да ће се спровести у Специјалној затворској болници при Окружном затвору у Београду, с тим што ће се време проведено у установи за лечење, урачунати у казну затвора.

Поред тога окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем након правноснажности пресуде, док је на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 181/21 од 16.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Јагодини К 260/20 од 16.07.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Радивојевић, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак или да донесе одлуку којом ће утврдити да је повређен кривични закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 25. КЗ. Према наводима захтева, погрешан је став првостепеног суда да постоје сви битни елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, односно бранилац истиче у захтеву да у конкретном случају недостаје субјективни елемент кривичног дела, односно умишљај код окривљеног. Бранилац даље наводи да би постојало кривично дело учињено са умишљајем, учинилац мора да буде свестан свог дела и да хоће његово извршење, односно да буде свестан свих елемената који чине биће кривичног дела, што не подразумева само радњу или последицу, већ истиче да је појам кривичног дела знатно шири. Поред тога бранилац је истакао да је и поводом жалбе на првостепену пресуду другостепени суд овакву пресуду потврдио иако је повређена одредба члана 25. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 14. став 1. Кривичног законика прописано је да је кривично дело оно дело које је законом предвиђено као кривично дело, које је противправно и које је скривљено.

Одредбом члана 22. став 1. Кривичног законика прописано је да кривица постоји ако је учинилац у време када је учинио кривично дело био урачунљив и

поступао са умишљајем, а био је свестан или је био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено.

Одредбом члана 25. Кривичног законика прописано је да је кривично дело учињено са умишљајем кад је учинилац био свестан свог дела и хтео његово извршење или кад је учинилац био свестан да може учинити дело па је на то пристао.

У конкретном случају тиме што је у изреци пресуде наведено да је окривљени поступао у стању битно смањене урачунљивости, те да је услед болести зависности – алкохолизма, његова могућност схватања значаја свог дела и управљања својим поступцима била битно смањена, а био је свестан своје радње, хтео њено извршење и наступање забрањене последице, првостепени суд је обухватио све компоненте кривице, па и директни умишљај дефинисан у смислу члана 25. КЗ.

Према одредби члана 25. КЗ свест о делу обухвата све битне елементе бића кривичног дела, радњу, последицу и узрочну везу, а како је то све и унето у изреку ове пресуде.

Имајући у виду наведено, овај суд сматра да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, па су стога супротни наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева истиче противречност изреке пресуде, чиме указује на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Бранилац у образложењу захтева износи сопствену оцену изведених доказа и изводи сопствене закључке у погледу постојања кривице код окривљеног, те изречене мере безбедности лечења алкохоличара, датог налаза и мишљења судског вештака, на који начин бранилац правноснажну пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, а које повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, па се Врховни касациони суд у оцену истих није упуштао.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости формално опредељује битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, која у смислу цитиране одредбе члана 485 став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али у наводима захтева не образлаже у чему се конкретне повреде састоје. Како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у смислу члана 489. став 1.

ЗКП, захтев браниоца у овом делу, у смислу члана 484. ЗКП, нема законом прописан садржај.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Радивојевића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић